

[Dyremose]

Men det, der gør forslaget interessant her og nu, er, at SF ikke for øjeblikket er et hvilket som helst parti, men er det parti, som socialdemokratiet i allerhøjeste grad har baseret sine beslutninger på i denne folketings-samling. Det er det parti, som har haft meget stor indflydelse på regeringens politik, uanset om arbejdsministeren vil kunne lide det eller ej. Her viser SF med sit beslutningsforslag, hvilken retning man vil trække socialdemokratiet i, såfremt SF skal være med i de beslutninger, der skal indgås her i folketinget i de kommende måneder eller i resten af denne folketings-samling.

Derfor har jeg faktisk det ønske fælles med SF, at I får så megen omtale af jeres forslag som overhovedet muligt, for det vil hjælpe os andre med at påpege, hvad det er, socialdemokratiet er ved at kaste Danmark ud i, nemlig en meget kraftig socialisering af samfundet, en socialisering, som jeg er sikker på at befolkningen, når den får lejlighed til at tage stilling dertil, ikke vil ønske gennemført.

Til trods for at hr. Bakholt afviser dette beslutningsforslag, er jeg bekymret ved, at arbejdsministeren i sin indledning sagde, at det var et meget spændende forslag, og at han fortsat er meget interesseret i en dialog med SF. Jeg håber ikke, det bliver på dette grundlag, men hvis det gør det, er arbejdsministeren også stærkt bidragende til, at socialdemokratiet vil få en meget kraftig tilbagegang ved et kommende valg, og det kan jeg selvfølgelig kun ønske ham.

Lawaetz (FP):

Det bliver i og for sig mere og mere spændende, og jeg kan da godt følge arbejdsministeren og hr. Dyremose lidt op. Der var nok noget om den snak om de 15-13, da vi diskuterede beslutningsforslag nr. B 12 i december 1979. Men der ligger nok bagved et politisk forsøg på i god tid at erobre mest muligt af venstrefløjens i socialdemokratiet. Når man studerer det dér vældige værk, ser man i hvert fald, at et parti som DKP bliver helt overflødiggjort fremover.

Men det viser også noget andet: det viser klart, at man ikke har spor forståelse for erhvervslivet, som det eksisterer i dag. Man går så langt, så man ikke engang ved, hvad et overskud i en virksomhed er. Det oversætter

man primitivt som forskellen mellem bruttoudgifter og nettoudgifter. Det viser for lille et kendskab til at gå sagligt ind i en sådan debat. Der er temmelig langt fra det beløb ned til det, man kalder et firmas overskud.

Det lyder også interessant med disse virksomhedsråd, hvor man også kører rundt i det. Dér siger man: ja, hvis ikke man kan blive enige om et sådant råd, kan de alle sammen være med. Det skal nok blive en helt fremragende form for styrelse.

Jeg synes også, det er morsomt, at man spørger: hvad er en virksomhed? En virksomhed er et foretagende, der bare har én beskæftiget. Hvis vi nu fulgte dette her helt op, er det så den ansatte eller chefen, der bestemmer? De kan få nogle forfærdelige diskussioner, så man må da håbe, at det kun skal gælde, hvor der er mindst 2 beskæftiget, så de kan overtage styrelsen.

Der er nogle af bemærkningerne til forslaget, der er så interessante, skønt man er gået let hen over dem, at jeg vil besvære/beære tinget med at læse dem op, hvis jeg kan finde mine briller. Man nævner f. eks. Kastrup Glasværk. Sandheden om det er faktisk, at man kunne importere billigere flasker fra Østlandene, men det har man åbenbart ikke været klar over. Man vil rask nedlægge egnsudviklingsrådet, for det kan man også klare, og man vil også overtage Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. Man interesserer sig overhovedet ikke for, hvem der egentlig ejer det i forvejen, hvem der har sat pengene i det. Noget endnu bedre er det med værditilvæksten, hvor man altså simpelt hen mener, det er forskellen mellem brutto- og nettoudgift. En tredjedel af denne overførsel skal tilgå en solidarisk lønmodtagerfond, mens de $\frac{2}{3}$ bliver stående i virksomheden som ansvarlig lønmodtagerkapital, der repræsenteres af virksomhedsrådet. Længere nede hedder det, at fonden har forkøbsret, hvis en virksomhed udvider sin egenkapital, eller hvis virksomheden udbydes til salg. Fondens overtager de funktioner, der i dag udøves af egnsudviklingsrådet osv. osv. Har man egentlig tænkt på, hvad det, man her foreslår, vil betyde i praksis? Det er da helt klart, at de mennesker, der fortsat har holdt fast inden for det private erhvervsliv, hurtigst muligt vil forsøge at realisere deres værdier i disse elendige virksomheder og investere i anderledes solide ting end det private er-